

TEISINGUMO TEISMO (didžioji kolegija) SPRENDIMAS

2011 m. rugsėjo 6 d.*

Byloje C-398/09

dėl *Østre Landsret* (Danija) 2009 m. spalio 12 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2009 m. spalio 14 d., pagal EB 234 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Lady & Kid A/S,

Direct Nyt ApS,

A/S Harald Nyborg Isenkram- og Sportsforretning,

KID-Holding A/S

prieš

Skatteministeriet

* Proceso kalba: danų.

TEISINGUMO TEISMAS (didžioji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas V. Skouris, kolegijų pirmininkai A. Tizzano, J.N. Cunha Rodrigues, K. Lenaerts, J.-C. Bonichot, K. Schiemann ir D. Šváby, teisėjai A. Rosas, R. Silva de Lapuerta, E. Juhász, M. Safjan (pranešėjas), M. Berger ir A. Prechal,

generalinis advokatas P. Cruz Villalón,
posėdžio sekretorė R. Šereš, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2010 m. rugsėjo 28 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

— *Lady & Kid A/S ir kt.*, atstovaujamos *advokat* H. Peytz,

— Danijos vyriausybės, atstovaujamos T. Winkler, padedamo *advokat* S. Fugleholm,

— Europos Komisijos, atstovaujamos R. Lyal ir N. Fenger,

susipažinęs su 2010 m. gruodžio 7 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su Bendrijos teisės aiškinimu nepagrįstai sumokėtų sumų gražinimo srityje.
- 2 Šis prašymas buvo pateiktas nagrinėjant ginčą tarp *Lady & Kid A/S Direct Nyt ApS* (toliau – *Direct Nyt*), *A/S Harald Nyborg Isenkram- og Sportsforretning* (toliau – *Harald Nyborg*) bei *KID-Holding A/S* ir *Skatteministeriet* (Mokesčių ministerija) dėl atsisakymo joms gražinti pažeidžiant Bendrijos teisę surinktą mokesčių (toliau – neteisėtas mokesčiai).

Teisinis pagrindas

- 3 1987 m. gruodžio 18 d. Įstatymu Nr. 840 Danijos Karalystė nustatė, kad nuo 1988 m. sausio 1 d. įvedamas darbdavio mokesčiai, pavadintas „įmoka darbo rinkai paremti“ (*arbejstmarkedsbidrag*, toliau – AMBI). AMBI, kurio tarifas 2,5 %, iš esmės buvo skaičiuojamas nuo tokios pačios apmokestinamosios vertės kaip ir pridėtinės vertės mokesčiai (toliau – PVM). Tačiau jis buvo mokamas ne importuojant prekes į Danijos teritoriją, o skaičiuojamas nuo visos šių prekių pardavimo kainos pirmą kartą jas parduodant šioje teritorijoje.

- 4 Įvedus AMBI buvo panaikintos kai kurios darbdavio socialinės įmokos, kurias turėjo mokėti Danijos įmonės ir kurios sudarė apie 10 300 DKK (Danijos kronų) už visą darbo dieną dirbantį darbuotoją.
- 5 Šia mokesčių reforma buvo siekiama panaikinti ryšį tarp mokėtinų įmokų ir darbuotojų skaičiaus, siekiant atnaujinti augimą ir vystyti užimtumą, išsaugant neutralumą viešųjų finansų atžvilgiu.
- 6 AMBI iš Danijos įmonių buvo renkamas laikotarpiu nuo 1988 m. sausio 1 d. iki 1991 m. gruodžio 31 d., nes 1987 m. gruodžio 18 d. Įstatymas Nr. 840 buvo panaikintas 1991 m. gruodžio 21 d. įstatymu, kuris įsigaliojo 1992 m. sausio 1 d.
- 7 1989 metais įmonės importuotojos AMBI teisėtumą ginčijo *Østre Landsret*, kuris nusprendė, jog būtina pateikti Teisingumo Teismui klausimą dėl AMBI atitikties Bendrijos teisei. Atsakydamas Teisingumo Teismas 1992 m. kovo 31 d. Sprendime *Dansk Denkvit ir Poulsen Trading (C-200/90, Rink. p. I-2217)*, nusprendė, kad 1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo — Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas (OL L 145, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 23) 33 straipsniu draudžiamas mokestis, kaip antai AMBI, nes toks mokestis:
- buvo mokamas tiek už PVM apmokestinamą veiklą, tiek už kitą gamybos ar prekybos veiklą, kurią sudarė atlygintinis paslaugų teikimas,
 - PVM apmokestinamų įmonių atveju buvo mokamas nuo tokios pačios apmokestinamosios vertės kaip ir PVM, t. y. kaip procentinė dalis nuo už pardavimo sandorius gautos sumos, atėmus įvykdytiems pirkimams išleistą sumą,

- priešingai nei PVM, buvo mokamas ne importuojant, bet nuo visos importuotų prekių pardavimo kainos, pirmą kartą jas parduodant atitinkamoje valstybėje narėje,

 - priešingai nei PVM, atskirai nenurodomas sąskaitose ir

 - taikomas kartu su PVM.
- 8 Vykdamas minėtą teismo sprendimą, 1992 m. gegužės 20 d. buvo priimtas Įstatymas Nr. 389, kuris įsigaliojo 1992 m. gegužės 22 d. ir kuriuo detaliam numatyta neteisėtai surinkto AMBI grąžinimo tvarka. Jame, be kita ko, įtvirtintos šios nuostatos:

„1 straipsnis

Bendrosios Danijos teisės nuostatos reglamentuoja klausimą, ar ir prireikus kiek egzistuoja teisė į sumų, sumokėtų į valstybės biudžetą pagal pakeistos redakcijos 1987 m. gruodžio 18 d. Įstatymą dėl įmokos darbo rinkai paremti, grąžinimą ar kompensavimą.

2 straipsnis

<...>

2. Reikalaujama suma turi būti apibrėžta ir pagrįsta, be to, turi būti pateikti dokumentai, leidžiantys įvertinti, ar mokesčių mokėtojas patyrė žalą.

<...>“

- 9 1992 m. gegužės 20 d. Įstatymas Nr. 389 buvo papildytas 1996 m. liepos 10 d. Aplan-
kraščiu Nr. 122, kuriuo, siekiant administracine tvarka išnagrinėti prašymus grąžinti,
buvo detaliam nurodytos sąlygos, kurias turi įvykdyti įmonė importuotoja, t. y.:
- įmonė turi realiai konkuruoti su panašių produktų Danijos gamintojais,

 - socialinių įmokų ir kitų mokesčių atžvilgiu įmonių sutaupyta suma turi būti ma-
žesnė nei sumokėta AMBI suma,

 - dėl reformos įmonės konkurencinė padėtis turi būti pablogėjusi, t. y. turi egzis-
tuoti tam tikri Danijos produktai, reikalaujantys didelių išlaidų darbo jėgai, dėl ko
Danijos įmonės socialinių įmokų atžvilgiu sutaupė daugiau nei konkuruojančių
produktų importuotojai,

 - konkuruojančios Danijos įmonės socialinių įmokų atžvilgiu turi būti sutaupiusios
daugiau, nei sumokėjo AMBI,

 - konkurencingumo praradimas turi būti žymus, ir

 - AMBI neturi būti perkeltas padidinant kainas.

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

- 10 Ieškovės pagrindinėje byloje, kurios visos vertėsi mažmenine prekyba, 1997–1998 metais *København Byret* pareiškė ieškinius *Skatteministeriet* ir pareikalavo panaikinti sprendimus atmesti jų prašymus grąžinti neteisėtai surinktą AMBI. Toks atmetimas buvo grindžiamas tuo, kad dėl panaikintų socialinių įmokų šių įmonių sutaupytos sumos laikotarpiu, kuriuo jos buvo apmokestinamos AMBI, buvo didesnės už sumas, kurias jos sumokėjo kaip AMBI, ir kad dėl to šių įmonių sumokėtas AMBI buvo visiškai kompensuotas.
- 11 2002 m. gruodžio 16 d. *København Byret* sprendimu ieškiniai buvo atmesti keturiuose bylose. Todėl 2003 m. sausio 13 d. ieškovės pagrindinėse bylose jį apskundė apeliacine tvarka *Østre Landsret*.
- 12 Iš nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad:
 - *KID-Holding A/S* eksploatavo, komerciniu pavadinimu *Daells Varehus*, dideles parduotuves, siūlančias įvairius produktus, tarp kurių – importuotus tekstilės produktus. Ši bendrovė sumokėjo 20 053 556 DKK AMBI ir sutaupė 23 151 291 DKK socialinių įmokų.
 - *Lady & Kid A/S* eksploatavo, komerciniu pavadinimu *Daells Discount A/S* ir *Madeleine*, keletą išparduotuvių, kuriose buvo siūlomas ribotas *Daells Varehus* produktų asortimentas, daugiausia tekstilės gaminiai. Ši bendrovė sumokėjo 779 986 DKK AMBI ir tuo pačiu laikotarpiu sutaupė 1 872 901 DKK socialinių įmokų.

— *Harald Nyborg* eksploatavo keletą didelių parduotuvių, prekiaujančių, be kita ko, metalo gaminiiais, sporto prekėmis, automobilių aksesuarais ir žemės ūkio inventoriumi. Ši bendrovė sumokėjo 5 333 609 DKK AMBI ir sutaupė 3 322 105 DKK socialinių įmokų.

— *Direct Nyt* vykdė veiklą tik importuotų produktų, kurie buvo labai įvairūs, prekybos paštu sektoriuje. Ši bendrovė sumokėjo 709 933 DKK AMBI ir, kadangi darbuotojų neturėjo, mokėdama šį mokestį socialinių įmokų atžvilgiu nieko nesutaupė.

¹³ Vykstant procesui *Østre Landsret, Skatteministeriet* pripažino, kad *Harald Nyborg* ir *Direct Nyt* pardavė tam tikrą kiekį importuotų produktų, konkuruojančių su didelių išlaidų darbo jėgai reikalaujančiais daniškais produktais, kad socialinių įmokų panaikinimas neturėjo įtakos daniškų produktų, reikalaujančių didelių išlaidų darbo jėgai, kainai ir kad todėl šios dvi įmonės dėl konkurencijos priežasčių negalėjo padidinti jų kainų dėl padidėjusių išlaidų, susijusių su AMBI. Be to, manydama, kad AMBI nebuvo perkeltas kitiems subjektams, *Skatteministeriet* nusprendė šioms įmonėms grąžinti atitinkamai tokio dydžio AMBI: 760 349 DKK dydžio sumą kartu su atitinkamomis palūkanomis ir 319 469 DKK dydžio sumą su atitinkamomis palūkanomis.

¹⁴ Per tą patį procesą pagrindinių bylų šalys taip pat sutiko, kad 35% *Harald Nyborg* pirkimų sudarė importuoti produktai, o 84% šios įmonės sumokėto AMBI buvo susiję su šiais produktais, ir kad 40% *Daells Varehus* pirkimų sudarė importuoti produktai, o 94% šios įmonės sumokėto AMBI buvo susiję su šiais produktais. Šios šalys taip pat pripažino, kad ankstesnės socialinės įmokos buvo proporcingai taikomos tiek importuotų, tiek daniškų produktų prekybai.

- 15 Kadangi ieškovės pagrindinėje byloje pareiškė abejonių dėl nacionalinės teisės ir *Skatteministeriet* sprendimų atmesti atitikties Bendrijos teisei, *Østre Landsret* nusprendė, jog būtina kreiptis į Teisingumo Teismą dėl Bendrijos teisės išaiškinimo nepagrįstai sumokėtų sumų grąžinimo srityje. Taigi jis nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti šiuos prejudicinius klausimus:

- „1. Ar 1997 m. sausio 14 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Comateb ir kt.* (C-192/95–C-218/95, [Rink. p. I-165]) turi būti aiškinamas taip, jog neteisėto mokesčio perkėlimas produktui reiškia, kad mokestis buvo perkeltas produkto pirkėjui vykdant konkretų prekybos sandorį, o gal perkelti į kainas galima kitų produktų kainų atžvilgiu vykdant kitokius visiškai skirtingus sandorius prieš ar po atitinkamo produkto pardavimo, pavyzdžiui, vertinant visus perkėlimus per ketverių metų laikotarpį, kiek tai susiję su daugeliu produktų – tiek importuotų, tiek neimportuotų – grupių?
2. Ar Bendrijos sąvoka „perkėlimas“ turi būti aiškinama taip, kad parduodant produktus neteisėtai surinktas mokestis gali būti laikomas perkeltu, tik jei produkto kaina padidėja, palyginti su kaina, kuri buvo taikoma iki šio mokesčio įvedimo, ar šis mokestis gali taip pat būti laikomas perkeltu, jeigu jį įvedus apmokestinama įmonė sutaupė kitų mokesčių, renkamų remiantis kita apmokestinamąja verte, atžvilgiu ir dėl to įmonė nepakeitė kainų?
3. Ar Bendrijos sąvoka „nepagrįstas praturtėjimas“ turi būti aiškinama taip, kad parduodant produktus neteisėtai surinkto mokesčio grąžinimas gali būti laikomas sukeliančiu nepagrįstą praturtėjimą, jei prieš parduodama ar pardavusi apmokestiną produktą įmonė sutaupė dėl kitų mokesčių, renkamų remiantis kita

apmokestinamąją vertę, panaikinimo, jeigu šis kitų mokesčių panaikinimas buvo naudingas ir kitoms įmonėms ir, be kita ko, toms, kurios nemokėjo neteisėto mokesčio arba jį mokėjo mažesni?

4. Jeigu neteisėto mokesčio pasekmė dėl jo pobūdžio buvo ta, jog proporcingai daugiau mokesčių sumokėjo produktus importavusios nei labiau nacionalinius produktus pirkusios įmonės, ir jeigu įvedus neteisėtą mokestį buvo panaikintas kitas, remiantis kita apmokestinamąją vertę renkamas teisėtas mokestis, taikytas proporcingai dviem įmonių rūšims vienodai, neatsižvelgiant į įmonių pirkimų sudėtį:
 - a) ar pagal Bendrijos teisę galima atsisakyti grąžinti prekes importuojančiai įmonei visą ar dalį neteisėto mokesčio remiantis perkėlimu ar nepagrįstu praturtėjimu, jei atsisakius įmonė, kuri mokėjo didesnę neteisėto mokesčio sumą nei nacionalinėje rinkoje panašius produktus pirkusi įmonė, kai visos kitos aplinkybės vienodos, atsidurtų mažiau palankesnėje padėtyje dėl mokesčių reformos ir atsisakymo grąžinti, palyginti su panašiomis įmonėmis, kurios labiau pirkė nacionalinius produktus;
 - b) ar neteisėto mokesčio grąžinimas atitinkamoje situacijoje konceptualių požiūriu gali sukelti „nepagrįstą praturtėjimą“ ir dėl to gali būti atsisakyta grąžinti, jei grąžinimas – net jei mokestis laikomas perkeltu – yra būtinas, siekiant sukurti situaciją, kad pačios mokesčių reformos poveikis, kai visos kitos aplinkybės vienodos, po galimo grąžinimo įmonėms, kurios importavo produktus ir kurios pirkė nacionalinius produktus, būtų vienodas;

- c) ar atsisakymas grąžinti tokioje situacijoje, kai įmonės, kurios labiau pirko nacionalinius produktus ir dėl to buvo pranašesnėje padėtyje nei įmonės, kurios daugiau importavo, dėl kitų priežasčių prieštarauja Bendrijos teisei ir, be kita ko, vienodo požiūrio principui; ir

- d) ar iš atsakymo į trečiąjį klausimą darytina išvada, kad negalima atsisakyti grąžinti nepagrįstai surinktą mokestį remiantis nepagrįstu praturtėjimu, jei toks grąžinimas tik panaikina įmonių, pirkusių nacionalinius produktus, palyginti su įmonėmis, kurios daugiau importavo, pranašumą?“

Dėl prejudicinių klausimų

Dėl antrojo ir trečiojo klausimo

- ¹⁶ Antrasis ir trečiasis klausimai, kurie nagrinėtini pirmiausia ir kartu, turi būti suprantami taip, kad jais siekiama sužinoti, ar vien neteisėto mokesčio perkėlimas, padidinant produktų pardavimo, kurio metu šis mokestis buvo renkamas, kainas, nepagrįstai sumokėtų sumų grąžinimo atveju gali lemti apmokestinamojo asmens nepagrįstą praturtėjimą arba ar nepagrįstas praturtėjimas taip pat gali kilti dėl sutaupytų sumų tuo pat metu panaikinus kitus mokesčius, renkamus skirtingos apmokestinamosios vertės pagrindu, nors apmokestinamasis asmuo nepakeitė savo pardavimo kainų.

- 17 Šiuo atžvilgiu reikia priminti, kad teisė susigrąžinti pažeidžiant Sąjungos teisę valstybėje narėje surinktus mokesčius yra Sąjungos teisės nuostatomis, kuriomis tokie mokesčiai draudžiami, jos subjektams suteikiamų teisių pasekmė ir papildymas. Taigi valstybė narė iš principo privalo grąžinti pažeidžiant Sąjungos teisę surinktus mokesčius (žr. 1983 m. lapkričio 9 d. Sprendimo *San Giorgio*, 199/82, Rink. p. 3595, 12 punktą; 2000 m. rugsėjo 21 d. Sprendimo *Michailidis*, C-441/98 ir C-442/98, Rink. p. I-7145, 30 punktą; 2008 m. balandžio 10 d. Sprendimo *Marks & Spencer*, C-309/06, Rink. p. I-2283, 35 punktą ir 2010 m. sausio 28 d. Sprendimo *Direct Parcel Distribution Belgium*, C-264/08, Rink. p. I-731, 45 punktą).
- 18 Tačiau, darant Sąjungos teisės neatitinkančių mokesčių grąžinimo principo išimtį, gali būti atsisakyta grąžinti nepagrįstai surinktą mokesťį, jeigu dėl to subjektai nepagrįstai praturtėtų. Taigi šioje srityje Sąjungos teisės sistema garantuojamų teisių apsauga neįpareigoja grąžinti pažeidžiant Sąjungos teisę surinktų mokesčių, muitų ir rinkliavų, kai įrodoma, kad tokias rinkliavas turintis mokėti asmuo juos iš tikrųjų perkėlė kitiems subjektams (žr. minėto Sprendimo *Comateb ir kt.* 21 punktą).
- 19 Iš tikrųjų esant tokioms sąlygoms nepagrįstai surinkto mokesčio našta teko ne ūkio subjektui, o pirkėjui, kuriam ji buvo perkelta. Todėl mokesčio, kurį ūkio subjektas perkėlė pirkėjui, grąžinimas pirmojo atžvilgiu reikštų dvigubą mokėjimą, kuris gali būti pripažintas „nepagrįstu praturtėjimu“, o pirkėjui nebūtų pašalintos mokesčio neteisėtumo pasekmės (žr. minėto Sprendimo *Comateb ir kt.* 22 punktą).
- 20 Tačiau kadangi toks atsisakymas grąžinti produktų pardavimui nustatytą mokesťį yra Sąjungos teisine sistema garantuojamos subjektinės teisės apribojimas, jį reikia aiškinti siaurai. Taigi nepagrįstai sumokėto mokesčio tiesioginis perkėlimas pirkėjui yra vienintelė teisės susigrąžinti pažeidžiant Sąjungos teisę surinktus mokesčius išimtis.

- 21 Teisingumo Teismas taip pat patikslino, kad net tuo atveju, jeigu įrodoma, kad nepagrįstai sumokėto mokesčio našta buvo perkelta tretiesiems asmenims, jo grąžinimas ūkio subjektui nebūtinai lemia pastarojo nepagrįstą praturtėjimą, nes šio mokesčio įtraukimas į taikomas kainas gali jam padaryti žalą, susijusią su jo pardavimo apimtį sumažėjimu (žr. minėto Sprendimo *Comateb ir kt.* 29–32 punktus; minėto Sprendimo *Michailidis* 34 ir 35 punktus bei 2003 m. spalio 2 d. Sprendimo *Weber's Wine World ir kt.*, C-147/01, Rink. p. I-11365, 98 ir 99 punktus).
- 22 Lygiai taip pat valstybė narė negali atsisakyti patenkinti prašymą grąžinti neteisėtą mokesį motyvuodama tuo, kad šis mokestis ekonomiškai buvo kompensuotas panaikinus lygiavėrcio dydžio teisėtą mokesį.
- 23 Iš tikrųjų, nors neteisėto mokesčio grąžinimas ūkio subjektui, kuris jį perkėlė savo klientams, anksčiau nurodytomis sąlygomis gali lemti šio ūkio subjekto nepagrįstą praturtėjimą, taip nėra tuo atveju, kai įvedus Sąjungos teisei prieštaraujantį mokesį tariamai panaikinami kiti mokesčiai.
- 24 Toks panaikinimas yra valstybės narės pasirinkimas mokesčių srityje, kuris atspindi jos bendrą ekonominę ir socialinę politiką. Toks pasirinkimas gali sukelti pačias įvairiausias pasekmes, kurios, nepaisant sunkumų, galinčių kilti siekiant nustatyti ar ir kiek mokestis iš tikrųjų visiškai ir tiesiog pakeitė kitą mokesį, nesuderinamos su tuo, kad neteisėto mokesčio grąžinimas tokiomis aplinkybėmis galėtų būti laikomas sukeliančiu nepagrįstą praturtėjimą.
- 25 Šios išvados nepaneigia 1979 m. birželio 26 d. Teisingumo Teismo sprendimas *McCarren* (177/78, Rink. p. 2161) ir 1983 m. gruodžio 13 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Apple and Pear Development Council* (222/82, Rink. p. 4083). Nors Sprendimo

McCarren 25 punkte ir Sprendimo *Apple and Pear Development Council* 41 punkte Teisingumo Teismas neatmetė galimybės, kad taikydamas nacionalinę teisę nacionalinis teismas gali atmesti prašymą grąžinti neteisėtą mokestį dėl kitos priežasties nei jo perkėlimas, neteisėtai sumokėto mokesčio tiesioginis perkėlimas pirkėjui, kaip matyti iš šio sprendimo 20 punkto, yra vienintelė teisės susigrąžinti pažeidžiant Sąjungos teisę surinktus mokesčius išimtis.

- 26 Todėl į antrąjį ir trečiąjį klausimus reikia atsakyti taip: nepagrįstai sumokėtų sumų grąžinimas gali lemti nepagrįstą praturtėjimą tik tuo atveju, jeigu apmokestinamojo asmens nepagrįstai sumokėtos mokesčio, renkamo valstybėje narėje pažeidžiant Sąjungos teisę, sumos buvo tiesiogiai perkeltos pirkėjui. Todėl pagal Sąjungos teisę draudžiama, kad valstybė narė atsisakytų grąžinti neteisėtą mokestį motyvuodama tuo, kad apmokestinamojo asmens nepagrįstai sumokėtos sumos buvo kompensuotos sutaupius dėl tuo pačiu metu panaikintų kitų mokesčių, nes remiantis Sąjungos teise tokia kompensacija negali būti laikoma nepagrįstu praturtėjimu, kiek tai susiję su šiuo mokesčiu.
- 27 Atsižvelgiant į atsakymus, pateiktus į antrąjį ir trečiąjį klausimus, į pirmąjį ir ketvirtąjį klausimus atsakyti nereikia.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 28 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (didžioji kolegija) nusprendžia:

Sąjungos teisės nuostatos dėl nepagrįstai sumokėtų sumų grąžinimo turi būti aiškinamos taip, kad nepagrįstai sumokėtų sumų grąžinimas gali lemti nepagrįstą praturtėjimą tik tuo atveju, jeigu apmokestinamojo asmens nepagrįstai sumokėtos mokesčio, renkamo valstybėje narėje pažeidžiant Sąjungos teisę, sumos buvo tiesiogiai perkeltos pirkėjui. Todėl pagal Sąjungos teisę draudžiama, kad valstybė narė atsisakytų grąžinti neteisėtą mokestį motyvuodama tuo, jog apmokestinamojo asmens nepagrįstai sumokėtos sumos buvo kompensuotos sutaupius dėl tuo pačiu metu panaikintų kitų mokesčių, nes remiantis Sąjungos teise tokia kompensacija negali būti laikoma nepagrįstu praturtėjimu, kiek tai susiję su šiuo mokesčiu.

Parašai.